

Ten Nehri

— marcel · 17 Ocak 2013

gözleriniz geçiyor eskimiş günlerimin önünden
gülbüz hatıralarımı gecelerime hibe ediyor gündüzler,iniz
siz ıssız soprano, güz kırıntılarıyla beslenenler

kalpleriniz kınlarında
ördüğünüz duvarlardan kelepçir öpüşmeler sızıyor
neden parolayı söylemiyorsunuz
düşleriniz kelepçeli

ipince bir klasik müzik bestesinin üstünde
yürüyorum, narin bir şölene bulanmış gibi
her yer, her yer, her yer yabancı ağaç,
dallarından ırmaklar akan
ve yansıyan, ele avuca sığmayan ihtiras meyveleri
koparma, koparma diyen sakallı ayrılık alimleri
koparma, koparsın, kem olursun, kem oda gör diyenler

bir kitap, gebe bizlere
lirik bir fiil kalıbının üstünde yatıyor kuluçkaya
doğurmak, doğurgan, doğumu çapalayan söz ırgatları
bereli üşüyen bir kaktüs geliyor masalın kucağına
zavalcılık, daha batmasını, batırmasını bile bilmiyor
Kızılay sokaklarında yürüyor, ağlak bir papatya bulabilir miyim diye
elinde kırık kanatlı bir kelime
hangi cümle yuvası diye düşünürken, düşünürken
bulmaca kadınlar geliyor usuna
"argoda kemiklemiş mutsuzluk..."
tefsiri mayhoş , dilimin altında anaç ilahiler
uçsuz bir dua tarlasına fetih

siz sevgili soprano, dişil doğanın vahşi kuşları
ve aşk için doğru notayı bekleyen tenorlar,
yırtıcı mutluluk göçebeleri
inkara gerek yok,
iyi olabile ihtimalinin içinde gizleniyoruz

her öğüt, biraz daha anımsatır gerçeği
Gibi. Gibi. Gibi. Üç noktalı gibiler...
"Dilde yetişen paslı metaforlar."

Ankara sokaklarında berduş bir kaktüs çiçeği
yeni doğmuş, göbek bağı kesilmeyi unutulmuş ,
palyaço zamanlarıyla

Bir kitapta okuyorum,
ten nehrinin methini
ne kadar da hızlı aktığını ten nehrinin
doyasıya doyasıya, masmavi bir çalkantıyla
ne kadar da hızlı kurduğunun ten nehrinin
çorak yatakların susuzluğuyla
kitabın son sözünde bir adres :
orgazm sokağının sonuna varmadan,
ikinci sağa kıvrılacaksın, yavaşça
ufacık bir odanın içinde
yüzlerce kadın heykeli göreceksin,
nasıl bir denizmiş ki ağıtları hiç bozulmamış
işte ten nehrinin kaynağı oradadır, oradan akar
gövdelerindeki kilitli pencerelerin ardında

çok harf içtim bu gece,
her düşümü çift görmeye başladım sanki
size sarhoşluğumdan, içip durdum sizi,
sızarak ve size sızarak,
dümdüz bir nesirin üstünde dahi yürümeyi beceremezken

- Vaktimiz dolmak üzere, son cümlelerinizi alalım ruhunuzdan
- Ve öyle kapatalım bu yalnız saatleri gönderken,
zamansız gökyüzü çobanları gibi...

Bir oyunla bitiveriyor ,
cennetten kovulan söylenceler,
hadım edilmiş huzursuzluklar

Doğaçlama sevişmek istiyoruz,
bu sayfalardan yataklarda

Çok kolay bu oyun,
düşlerimize düğüm atılmış, çözmeye çalışacağız
yaş sınırı yok, yaşlı bir sınır var yalnızca aramızda
amaç : taklit ve rol duygusunu geliştirmek,
ortak hüzünlerimizde

Doğaçlama sevmek istiyoruz,
çarşafı yeni değiştirilmiş bu sayfalarda,
kimse talip olmasa da birbirlerinin acılarına
Başlayalım, ben ebeyim, çocukluğumdan miras

gözleriniz geçiyor eskimiş günlerimin önünden
gülbüz hatıralarımı gecelerime hibe ediyor gündüzler,iniz
siz ıssız soprano, güz kırıntılarıyla beslenenler
neden hiç değmiyor ellerim gencecik notalarınıza
Şaşırmıyorum neyse ki, trenimin makas değiştirmesine
Ben eskiden de mağlup olurdum, sizlerin hayal oyunlarınıza...

Bir cümle sektirerek kaybolurum belki de,
bu yalandan gölün dibinde, gölün boyu geçmişim kadar,
kalpleriniz kınında, kalpleriniz kınında, kınında kalpleriniz,
kalbin kınında, kınında kalbin,
başak taneleri üzgün zavallı nadasında

Bir oyundur son cümlelerin esrarı,
belki de
umarsızca oynanan
bir düş kapmacadır tüm bu çırpınmaların
ortak telaffuzu

Belki de
hiç ebeleyemedim ben,
o derin dekolteli, maviye kaçan rüyalarınızı...

Oktay Coşar